

Załącznik - uwagi IGWP do projektu rozporządzenia Rady Ministrów z 06.11.2017r. w sprawie jednostkowych opłat za usługi wodne.

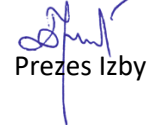
Jednostka redakcyjna	Postulat
§ 6 ust. 1	Izba wskazuje, iż brak jest jednoznacznego uregulowania wg jakich stawek naliczane winny być opłaty przedsiębiorstwom komunalnym realizującym zadania własne gminy w zakresie zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę (czy ogół pobranej wody traktować należy jako przeznaczona do spożycia przez ludzi, czy też należy dokonać rozdzielenia na zużycia na poszczególne cele – jeżeli w rozbiu, to na jakiej podstawie określić ilości pobranej wody?)
§ 6 ust. 1 pkt 40) i 41)	W przepisie tym stawki podano najprawdopodobniej przez pomyłkę w ilości średniorocznej w m ³ . Prawidłową jednostką powinny być m ³ /s. Izba proponuje zatem następujące brzmienie pkt 40) i 41): „40) do celów realizacji zadań własnych gminy w zakresie zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi: a) 0,068 zł za 1 m ³ pobranych wód podziemnych w ilości średniorocznej przekraczającej 1,0 m ³ /s; b) 0,068 zł za 1 m ³ pobranych wód podziemnych w ilości średniorocznej od 0,26 do 1,0 m ³ /s, c) 0,068 zł za 1 m ³ pobranych wód podziemnych w ilości średniorocznej nieprzekraczającej 0,25 m ³ /s; 41) do celów realizacji zadań własnych gminy w zakresie zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi: a) 0,040 zł za 1 m ³ pobranych wód powierzchniowych w ilości średniorocznej przekraczającej 1,0 m ³ /s, b) 0,040 zł za 1 m ³ pobranych wód powierzchniowych w ilości średniorocznej od 0,26 do 1,0 m ³ /s, c) 0,040 zł za 1 m ³ pobranych wód powierzchniowych w ilości średniorocznej nieprzekraczającej 0,25 m ³ /s;”
§ 6 ust.2	W ustępie 2. mówiącym o współczynnikach różnicujących Izba rekomenduje zamienić w pkt 4) „usuwanie amoniaku” na „usuwanie jonu amonowego”, stosownie do obowiązujących wymagań dyrektyw i implementujących je polskich przepisów. W rozporządzeniu określającym wymagania dla jakości wody z 2002 roku określono zawartość amoniaku w wodzie i dlatego trzeba było usuwać amoniak. Od 2007 roku, zgodnie z Dyrektywą 98/83/WE, wartości dopuszczalne określone są dla jonu amonowego, a w konsekwencji procesy uzdatniania są dostosowywane do usuwania jonu amonowego. Także Dyrektywa dotycząca ochrony wód podziemnych, czy rozporządzenie z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych stanowią o jonie amonowym a nie o amoniaku.
§ 6 ust. 2 i 3	Izba zwraca uwagę, że brak zapisu regulującego możliwość mnożenia stawek jednostkowych opłaty zmiennej za pobór wód powierzchniowych i podziemnych przez współczynniki różnicujące (analogicznie do zapisu § 11 ust. 4 projektu rozporządzenia dotyczącego odprowadzanych ścieków)
§ 6 ust. 5	Izba zwraca uwagę, że w przedmiotowym ustępie nie jest jasne, co oznacza zwrot: „z uwzględnieniem” – czy opłata obliczana jest na podstawie ilości wody uzdatnionej w poszczególnych procesach czy też ilości wody pobranej ale rozdzielonej na poszczególne procesy, proporcjonalnie do udziału w uzdatnianiu?

§ 6 ust. 5 i 6	W ocenie Izby niezrozumiałym jest skierowanie tych przepisów wyłącznie do przedsiębiorstw wodociągowo- kanalizacyjnych, i w związku z tym odmienne ich traktowanie. Stąd Izba wnosi o wykreślenie w obu ustępach dodanych sformułowań: „do celów realizacji zadań własnych gminy w zakresie zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi”.
§ 9	Izba wskazuje, iż w paragrafie powyższym określono jednostkowe stawki opłaty zmiennej za odprowadzanie wód do wód jednak nie podano źródła ustalania lub obliczania ilości m ³ odprowadzanych wód w roku.
§ 11 ust. 1	Izba wskazuje, że dochodzenie do stawki opłaty stałej za usługi wodne za wprowadzenie ścieków do wód lub do ziemi w wysokości 500zł za dobę za 1m ³ /s, winno następować sukcesywnie tak aby w mniejszym stopniu obciążać nimi odbiorców. Pomimo, że art. 561 ustawy Prawo wodne określił stawki w wysokości 500 i 250 zł jako górne, a więc ustawodawca stworzył możliwość stosowania niższych stawek, aby umożliwić podmiotom i konsumentom łagodniejsze przejście do nowych warunków, w projekcie rozporządzenia nie skorzystano z tej możliwości.
§ 11 ust. 2	W niniejszym ustępie nie doprecyzowano algorytmu obliczania opłaty zależnej od kilku wskaźników. Czy wszystkie składowe łącznie mają wpływ na kształt ceny np. jako suma ?
§ 17	§ 17 projektu rozporządzenia wprowadza regulację przejściową w zakresie jednostkowych stawek opłaty stałej za pobór wód – ta sama regulacja jest w art. 561 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne – zgodnie z którą do dnia 31 grudnia 2019 r. jednostkowe stawki opłaty za usługi wodne za pobór wód w formie opłaty stałej wynoszą: za pobór wód podziemnych - 500 zł na dobę za 1m ³ /s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, a za pobór wód powierzchniowych – 250 zł na dobę za 1m ³ /s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody. Porównując powyższe stawki wprowadzone w okresie przejściowym tj. od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2019 r. i stawki uregulowane w § 3 i 4 rozporządzenia, które zgodnie z § 16 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., należy zwrócić uwagę na fakt, że stawki ustalone na okres najbliższych dwóch lat są wyższe od tych, które mają obowiązywać od 1 stycznia 2020 r. i w okresie tym stanowić mogą zasadniczo większe obciążenie dla podmiotów korzystających w przedmiotowym zakresie z usług wodnych, w tym dla przedsiębiorstw wodociągowo – kanalizacyjnych.

Izba wskazuje ponadto, że z projektu rozporządzenia nie wynika, jaką opłatę będą musiały wносить przedsiębiorstwa wodociągowo- kanalizacyjne odprowadzające do środowiska **wody popłuczne**, będące w obecnym stanie prawnym ściekami przemysłowymi. Nie ma możliwości zastosowania współczynników korygujących, ponieważ w wodach popłucznych nie bada się ani BZT₅ ani ChZT, a jedynie zawiesinę i żelazo. **W zdecydowanej większości małych gminnych wodociągów, w których nie stosuje się w procesie uzdatniania odczynników chemicznych (jedynie napowietrzanie i filtrację) wody popłuczne po oczyszczeniu mechanicznym są lepszej jakości niż pobierana woda podziemna. Powinny więc zostać całkowicie zwolnione z opłat, ponieważ nie tylko nie zagrażają środowisku, ale wręcz przyczyniają się do wprowadzenia do środowiska wody lepszej jakości.** Zwłaszcza,

że najczęściej opłaty kształtują się w wysokości kilku – kilkunastu złotych na rok, a czas i koszty wytworzenia stosownej dokumentacji są większe niż opłata pozyskiwana przez państwo. **Wody popłuczne ze stacji uzdatniania nie stosujących odczynników chemicznych nie powinny być traktowane jako ściek przemysłowy.** W artykule 277 ustawy Prawo wodne, będącym delegacją do wydania omawianego projektu rozporządzenia określono jednoznacznie, że wydając rozporządzenie Rada Ministrów **uwzględnia uciążliwość** substancji zawartych w ściekach dla środowiska. W tym przypadku nie może być mowy o uciążliwościach, a raczej o korzyściach.

Dorota Jakuta

Prezes Izby